

ІНФАРМАЦЫЙНЫ ВЕСЬНІК
ГАРАДЗЕНСКАЕ АРГАНІЗАЦЫІ
«МАЛАДОГА ФРОНТУ»

№1
СЬНЕЖАНЬ
1999

Ці ведаеш ты, што такое МФ?

Многія з нас цьмяна разумеюць, што ж сабою ўяўляюць тэа ці іншыя моладзевыя арганізацыі.

Незаўсёды яны палітычнага накірунку ды не заўсёды пераследуюць мэты палітадукацый моладзі. Многія з такіх арганізацый імкнуцца павялічыць культурны ды інтэлектуальны ўзровень сучасных маладых людзей. Да іх ліку належаць Малады Фронт.

МФ-моладзевая арганізацыя, якая акрамя палітычных акцый праводзіць і віктарыны ў школах, разьвіваючы тым самым у моладзі пачуццё патрыятызму. Віктарыны прысьвечаныя пераважна гісторыі Беларусі й Горадні Праз МФ адбываюцца знаёмствы з сучаснай беларускай музыкай розных напрамкаў, арганізуюцца канцэрты ды іншае.

Але больш падрабязна аб дзейнасці Маладога Фронту ў Горадні мы папрасілі распавесць кіраўніка Гарадзенскае арганізацыі сп. Андрэя Мялешку.

- Як паўстаў гарадзенскі Малады Фронт?

А.М. Першая суполка Маладога Фронту паўстала ў верасні 97 году

на базе ХДСМ. Гэта былі пераважна студэнты універсітэту, працоў-

ныя моладзь. Гэтыя людзі на той час былі зааганжаваныя ў пэўных беларускіх справах.

- Распавядзі, калі ласка, пра дзейнасць арганізацыі.

А.М. Мы пачалі ўдзельнічаць у пікетах, пасля рабілі шоў-віктарыны ў школах. Потым некаторыя асобы пачалі займацца беларускімі

кнігамі ды касэтамі. СД. Дапамагалі ў арганізацыі канцэртаў "N.R.M." паўстаў і адыйшоў ў войска наш гурт "М.Ф.". Сярод найбольш удалых ды гучных акцый І і ІІ Алімпіяды МФ, у якіх прыняло ўдзел каля двухсот чалавек, ўдзел у летніках, аўгустычныя канцэрты, беларускія свята, літаратурныя чытанні ды шмат іншага.

- Зь якімі іншымі моладзевымі арганізацыямі вы супрацоўнічаеце?

А.М. Падтрымліваем сувязі з "Маладой Грамадой", Чырвоным Жондам, Альянсам імя Вітаўта Вялікага, Антыфашыстоўскім моладзевым цэнтрам ды іншымі, дарэчы, ня толькі гарадзенскімі.

- Вашая рэакцыя на зьяўленьне ў Горадні РНЕ?

А.М. Гэта штучнае ўтварэньне. Рэакцыя рэзка адмоўная. Разам з Антыфашыстоўскім цэнтрам будзем нешта рабіць з гэтым брудам.

- Вашыя пляны на будучыню?

А.М. Змагацца - не здавацца!

P.S. "Дзе мала словаў, там вагу яны маюць" У. Шэкспір.

Гутарылі Альгунька ды Ёржавая на здымку: Андрэй Мялешка

Малады Фронт

віншуе беларускую моладзь са Сьвятам Божага нараджэньня й Новым годам.

Падзеі ў Горадні.

У Горадні 24 лістапада прайшла акцыя супраціву, наладжаная апазыцыйнымі сіламі гораду, у якой прыняло ўдзел каля паўтары тысячы чалавек. Пад час акцыі гучалі лезунгі: За незалежнасць, супраць лукашэнкаўскае палітыкі. Напрыканцы акцыі былі спаленыя праекты саюзнае дамовы. У пачатку акцыі былі затрыманыя: Алесь Астроўскі, Уладзімер Рунг-сябры БНФ; Алесь Захараў-сябра КХП БНФ. На Алесь Астроўскага быў складзены пратакол, як на арганізатара акцыі. Пазней справу Астроўскага перадалі ў пракуратуру.

Люблю БЕЛАРУСЬ! То узаемна!

Пароль паўстанцаў 1863 году гучаў увесь час 24 кастрычніка 1999 году ў Сьвіслачы, дзе ўжо тры гады запар сьвяткуюецца ў 20-х лічбах кастрычніка Дзень памяці паўстанцаў 1863 году.

У гэтым годзе ў Сьвіслачы было больш за сотню чалавек з розных куткоў Беларусі (Горыня, Слонім, Менск, Ваўкавыск, Бераставіца ды іншыя). Каля мяліцы Віктара каліноўскага гучалі прамовы Зьміцера Кісяля, Віктара Трышчановіча, Уладзімера Арлова. Свае вершы прачытала вядомая паэтка Данута Бічэль.

Пасья ўскладаньня кветак аўто-

бусы зь людзьмі паехалі да цэнтру гораду, дзе каля помніка Рамуальду Траўгуту да бюста Кастусю Каліноўскаму былі ўскладзены кветкі.

Наступным крокам гэтага падарожжа была вёска Якушоўка, дзе каля падмурка фальварку сямі Каліноўскіх адбылося ўрачыстае адкрыццё шасьцімэтровага вуніцкага крыжа, прысьвечанага памяці паўстанцаў 1863 году.

Апасля афіцыйнае часткі адбыўся бардаўскі канцэрт, дзе гучалі сьпевы Віктара Шалкевіча, Касі Камоцкай, Зьміцера Сідаровіча, Андрэя Мель-

А.М.

Белая сьвітка - прыгожы міт

У газэце расейскай эміграцыі "Голас Народа" №12(62) быў надрукаваны артыкул "Белорусские партизаны (Из прошлого антибольшевистской борьбы)". Канешне прыемна, што расейская эміграцыя адзначае змаганьне беларусаў, але прыкра што ў гэтым артыкуле амаль няма праўдзівых дадзеных.

Большая палова артыкулу прысьвечаная партызанскаму аддзелу "Белая сьвітка". Аўтары сьцьвярджаюць, што гэты атрад дзейнічаў 15 гадоў і налічваў 700 чалавек. Усе спробы чэкістаў выйсьці на сьлед атраду скончваліся няўдачай. Але ж намеснік начальніка М.Унёвіч з-за асабістае помсты перадаў у Віцебскае ГПУ ўсе пляны разьмяшчэньня партызанаў. І вось ўзімку 1934 году ў мястэчку Вялічкі чэкісты абкружылі атрад і перабілі яго амаль напалову. Пасьля гэтага "Белая сьвітка" перастала існаваць.

Але ж на тэрыторыі

этнаграфічнае Беларусі няма аніякага мястэчка пад назовам Вялічка. Хутчэй за ўсё - гэта скажоны назоў мястэчка Вяліж Смаленскае вобласьці. Гэта папершае.

Па-другое, ніхто зь веліканаў, што жылі ў той час, ніколі ня чулі пра "Белую сьвітку". Тым больш ніхто ня чуў пра расстрэл 17 студзеня. Затое яны памяняць, што на Пакроўскім полі з 1918 году да Другое Сусьветнае Вайны большавікі зьнішчылі каля 1000 паўстанцаў і партызанаў.

Па-трэцяе, колькасьць чалавек, пазначаная аўтарамі, зьдзіўляе. Напрыклад, аддзелы Воранава, Тарасова, "Барона Кіта" не налічвалі больш за 40-50 чалавек.

З гэтага вынікае, што гэты артыкул - гэта толькі прыгожы міт. Але ж добра тое, што гэты міт усё ж стварыўся на падставе гераічнага змаганьня беларусаў за Незалежнасьць і Волю.

Уладзімер

"Патрыёты" супраць "хуліганьня"

Самы "патрыятычны" саюз моладзі агучыў сваё катэгарычнае асуджэньне падзеяў 17 кастрычніка ў Менску. "Акцыя супраць экстрэмізму й насілля, за згоду стабільнасьці і мір у рэспубліцы", зарганізаваная БПСМ адбылася ў Горадні ў сьярэдзіне лістапада. Як паведамілі ў абкаме патрыятычнага саюзу, акцыя была сваеасаблівым пратэстам супраць "Маршу Свабоды".

Удзельнікі акцыі былі сагнаныя з усіх школак гораду (на 50 чалавек ад кожнай), ПТВ і ВНУ.

Самае цікавае, што бедныя дзеці нават не разумелі дзеля чаго яны павінны былі ў мароз і сьнегапад цягнуцца ў Новы парк.

- Скажыце, калі ласка, што тут адбываецца?

- Ня ведаю, кажуць, што мітынг у падтрымку прэзыдэнта.

- Вы падтрымліваеце прэзыдэнта?

- Не, проста нам у мэдвучэльні казалі, што хто ня пойдзе, атрымае "н/б" у журнал. А мы за пропускі грошы сплочваем.

Як варыянт заахвочваньня да ўдзелу ў мітынгу была таксама пагроза: "... а то пойдзеце лядовы палац чысьціць!"

Усе палыманыя прамовы лідараў БПСМ скончыліся за 20 хвілінаў. Калі вайсковы аркестр пачаў граць "пімн", на месцы мітынгу ўжо амаль нікога не засталася, акрамя толькі дзеячоў ад БПСМ, міліцыянтаў і "плодзей ў штацікім".

Алеся Тарашкевіч

***

Да нас прыехаў прэзы...

- У каго ёсць ласьцкі? - увайшоўшы бяз грукату проста на лекцыю, нечакана запытаўся Ігар Фёдарай, намеснік дэкана гісторыі ГорДЗУ. - Для тых, хто не разумее, тлумачу: ласьцкі - гэта сьцёрка. Вы, напэўна ведаеце, да нас прыйджае прэзыдэнт, - давяральным тонам працягваў Ігар Алегавіч, - трэба сьцёрці з парты ўсе надпісы. Ну ня ўсе, канешне, цыдулкі кшталту "Маша+Коля..." можаце пакінуць...

Без камэнтару...

Ганка з Пагулянікі

ТЫМ ЧАСАМ ЗА МЯЖОЙ

3 21 па 29 жніўня ў Варшаве й Сьвідне працавала Школа грамадзянскай адукацыі для маладых беларускіх элітаў, наладжаная Цэнтрам Міжнародных Зносінаў з польскага боку й Грамадзкім навукова-аналітычным Цэнтрам "Беларуская перспектыва" зь беларускага. Удзельнікамі Школы былі 20 маладых людзей з розных куткоў Беларусі, сярод іх лідары "Маладога Фронту", "Маладой Грамады", моладзевай часткі беларускага "Яблыка", выпускнікі Народнага Унівэрсытэту.

Асноўнае навучаньне праходзіла ў 70 км ад Варшавы ў мястэчку Сьвідна, куды кожны ранак прыязджалі адныя зь лепшых польскіх выкладнікаў ў сваіх галінах. Сярод іх былі такія, як Стэфан Браткоўскі, які распавядаў як ён і ягоныя сябры змагаліся з камуністычным рэжымам у пэрыяд ваеннага становішча ў Польшчы. Стэфан Браткоўскі акрэсьліў тыя мэтады й спосабы з дапамогай якіх можна працаваць ва ўмовах, калі ў апазыцыі няма доступу да СМІ.

Доктар Томаш Жукоўскі вельмі дакладна й прыгожа распавёў пра выбарчую кампанію. Ён, дарэчы, быў адным з кіраўнікоў перадавыбарчага штабу AWS, якія перамаглі на апошніх парлямэнцкіх выбарах у Польшчы. Усё палітычнае жыццё доктар Жукоўскі прадставіў як тэатар, дзе ёсьць свая палітычная сцэна, ёсьць людзі - "гледачы" й паміж імі СМІ, а за палітычнай сцэнай - кулісы. І структура выбараў у ягонай лекцыі была пабудавана як механізм узаемных дачыньняў залі (гледачоў) са сцэнаю.

Як пераходзіла Польшча ад адміністрацыйнай да рынкавай эканомікі, якія былі цяжкасьці й

поспехі, распавядаў спадар Багдан Выжнікевіч. Галоўнай мэтай Польшча лічыць уваход у Эўразьвяз у 2003 годзе, і гэта вызначае ўсю эканамічную, палітычную ды юрыдычную сыстэму краіны.

Вядома, што ня так даўно Польшча ўвайшла ў НАТО. Таму, натуральна, што адной з тэм школы, якую разьвіваў сп. Олаф Осіца была "Новая архітэктура сыстэмы бясьпекі - роля НАТО". Наогул, пра НАТО было вельмі шмат пытаньняў. Але ж паказальным было тое, што сп. Осіца канстатаваў: "Ведаючы антыНАТОўскую прапаганду ў вашай краіне было цяжка прад-

pospolita" – гэта сапраўдны ўзор сучаснае прэсы, вынік добра арганізаванай калектыўнай працы вельмі многіх людзей. Уразіла вялікая колькасьць кампутараў, свая кампутарная сетка, INTERNET у кожнага журналіста, вялікая колькасьць матэрыялаў, фотаздымкаў пра Беларусь.

Адной з галоўных была сустрэча ў канцэлярыі прэм'ера з міністрам Ежы Марэкам Навакоўскім, які займаецца знешне-палітычнымі пытаньнямі. Яшчэ раз уразіла грунтоўнае валоданьне беларускай сытуацыяй, і ня толькі ў сучасны момант, але ж і гістарычнымі аспектамі нашых праблемаў. Ён з разумень-

нем адзначыў, што ніхто, акрамя самых беларусаў не палепшыць нашае жыццё. Да рэформу павінна быць воля грамадства. Што датычыцца досьведу й парадаў, то яны (паліякі) заўсёды з ахвотаю будуць імі дзяліцца.

Надзвычай цікавай і, як падалося, вельмі кароткай была сустрэча з Яўгенам Ваппай, старшынём цэнтру "Польшча-Беларусь",

адным з галоўных дзеячоў беларускай меншасьці ў Польшчы.

Дарэчы, ў Польшчы пры 40 мільённым насельніцтве 20 тысяч недзяржаўных грамадзкіх арганізацый, а ў нас на 10 мільёнаў пасля перарэгістрацыі засталася каля 1500. Ёсьць што параўнаць і над чым падумаць.

Дынамічны і насычаны тыдзень ў Польшчы пакінуў шмат пачуцьцяў і думак. Я асабіста ўсёвядоміў, што няма нічога недасягальнага ў гэтым жыцці. Аднак адных мараў тут мала. Трэба шмат працаваць, каб Беларусь знайшла сваё пачэснае месца ў сямі эўрапейскіх народаў.

С.А.

бачыць іншыя пытаньні".

Вельмі ўразіла лекцыя Рафала Анткака пра расейкі эканамічны крызіс і ягоныя наступствы для Беларусі. Эканоміку Беларусі ведаючы і вывучаючы ў Польшчы. Больш таго, яе выдатна выкладаюць – гэта было прыемным.

У Школе былі і практычныя заняткі. Так удзельнікі Школы мелі магчымасьць наведаць рэдакцыю газэты "Rzeczpospolita". Цікавым было тое, што ў розныя часы кантрольным пакетам акцыяў газэты валодалі як паліякі, так і замежнікі. На пытаньне, як замежныя ўладальнікі кантралявалі дзейнасьць газэты, мы пачулі, што ніяк, для іх галоўнае – прыбытак. Зараз "Rzecz-

«Arche» ды грамадства

Перш чым казаць пра сучасны стан грамадства трэба адзначыць, што ў яго ёсць вялікая колькасць паталёгіяў. Менавіта пра гэтыя паталёгіі даецца інфармацыя ў апошнім за гэты год часопісе Arche№4.

Трэба ўгадаць, што такое паталёгія. Гэта разьдзел мэдыцыны, які вывучае хваравітыя працэсы ў чалавечым і жывёльным арганізмах. Маленькі артыкул-уступ Паўла Севярынца "Грамадства граху" паказвае вельмі асабісты погляд старшыні Маладога Фронту на сучаснае грамадства.

"Грэх паражжае злаякаснымі ўтварэньнямі ўсе пульсуючыя залозы торыстыя касцявіны, нэрвовыя клеткі ды найпяршчотнейшыя ворганы пачуццяў". Цікавым поглядам на наркатыкі ў любых выглядых мне падаецца артыкул Андрэя Хадановіча: "Наркатыкі: гісторыя, склад, дзеянне". Да наркатыкаў, на думку Андрэя, у грамадстве адносіцца вялікая колькасць рэчаў: індыйскія каноплі, галюцынагены, апіяты, какаін ды крэк, лекавыя прэпараты ды іншае. Таксама апісваецца ўздзеянне такіх здаецца звычайных рэчаў, як тытунь ды алкаголь, на чалавека. Рух "хіпі" ды "джанкі" паказваецца з боку ўжывання наркатычных рэчаў. Наступнаю паталёгіяй грамадства складальнікам нумару падаецца "Малы чырвона—зялёны цытатнік усенароднаабранага ППРБ", дзе падаюцца ягонныя выказванні з 1995 па 1998 год, якія былі дадзеныя розным газетам, інтэрвію на тэлебачанні ды г.д. ...

З цыклю гісторыяў, якія апісваюцца ў "Arche" раіў бы асабіваю ўвагу звярнуць на наступныя аўтараў ды артыкулы — Жорж Батай "Нябожчык" ды Ірвін Уэлш "Стоўк Ньюінгтан

Блюз".

Шатляндзкі пісьменьнік Ірвін Уэлш у сваех творах суадносіць абсурд і рэальнасць. Як бы аўтарская (літаратурна-ангельская) ды гутарка персанажаў (на эдынбурскім дыялекце) не суадносілася ў творы, але на маю думку, расейская лаёнка ламае ўсю сутнасць твору...

Вядомы паэт—"правакатар" Славамір Адамовіч у часопісе падае свае "Чарнавікі" — гэта твоо пра яго-

ных кабетаў, каханак ды ня толькі...

Частка твору Адама Глёбуса "Выдавец", здаецца, паказвае асабістае ўяўленне літаратара й выдаўца Адама Глёбуса.

У часопісе ёсць таксама лірыка ды філзафія, крытыка ды гуманістыка й шмат іншага.

"Arche" у Горадні можна замовіць: па тэл. **2-34-68, 72-11-83** (спытаць Андрэя), пад час працы "Выставы аўдыё-відэа-кнігапрадукцыі", у кнігарні "Слова" (па вул. Ажэшкі)

РУБОН!

Глядзі, як певень двухгаловы,
Забіць жадае вершніка,
Здушыць ваярскі дух Пагоні,
Зьнішчыць воя-незалежніка.

Глязі, як трыкалёр пракляты
Жадае зьнішчыць наш штандар,
Як прагне вораг наш заклёны
На нас ганьбы адзець цяжар.

Дык не дадзім ваўчыным зграям
Зноў у нашым доме панаваць,
Над нашым зьдекавацца краем
І скарбы нашы рабаваць.

Глядзець ня будзем быццам мышы,
Як каты лезуць з усіх бакоў.
І вершнік зноў свой меч уздыме
І крыкне ворагам: "Рубоні!"

У.Вой

ДЗІДА

Мы моцна трымаем дзёду ў руках,
У вачох святло зьзяе паходні,
Зьнішчым мы ўшэнг застаралы наш страх,
Веліч і славу мы вернем Пагоні.

Ня кінем мы дзёду пакуль беларус
На Радзіме сваёй будзе жыць у няволі,
Пакуль нясыці вораг нам будзе прымуш,
Пакуль не здабудзем мы лепшае долі.

І калі стане вольнай Айчына,
Калі зьнішчым мы рабскі хаўрус,
Складзем мы ваярскія дзёды
І ўскрыкнем "Жыве Беларусь!"

У.Вой

К.Міхельсон

Фотахроніка “Маршу Свабоды”

17 кастрычніка, Менск

На падыходах да пл. Бангалор на здымку бачны патоўп, які цягнецца прыкладна на 2 кіляметры, што азначае, што людзей, ідучых на Бангалор, было прыкладна 10-15 тысячаў чалавек.

Першыя шэрагі, як казаў сп. Зімоўскі, “трэніраваныя баявікі”. Бачна, што гэта моладзь, якая магчыма яшчэ нават не была ў войску.

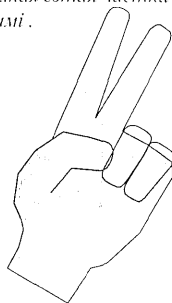
Шэраговыя дэманстранты спакойна ідуць па вуліцах Менску да маста празь Сьвіслач.

Амапаўцы пасярод патоўпу зьбіваюць дэманстрантаў. “Безабаротныя” ў шлемках, шчытах ды з гумавымі дубінкамі.

На падыходах да масту празь Сьвіслач. Кардон “чаралінікаў-ніндзя”. Менавіта так была названая гэтая частка акцыі яе ўдзельнікамі.

Беларускі хіт-парад (CD)

сьнежань '99

1. Слухай Сваё! - БМА
2. БОНДА "Лепшае"- Каўчэг
3. Narodny Albom- Каўчэг
4. Палац "The Best"- Палац
5. Крыві "Людзям-live"- Каўчэг
6. Новае Неба "Песьні розных гадоў"- Каўчэг
7. Крама "Хто дапаможа нам" - Каўчэг
8. А. Мельнікаў "Шлях" - Anarchiarec.
9. Камэлот "У краіне талераў"
10. Стерва "Батальёны просят огня"- Grodnostarrecards

Хіт-парад складзены паводле замовы аўдыёпрадукцыі "Выстав і аўдыё-відэа-кнігапрадукцыі" г.Горадні.

Зьвяртайтесь кожны панядзелак і сераду з 17 да 20 гадзінаў па адрэсе: К.Маркса, 11, (першы паверх) тэл. 72-11-83.

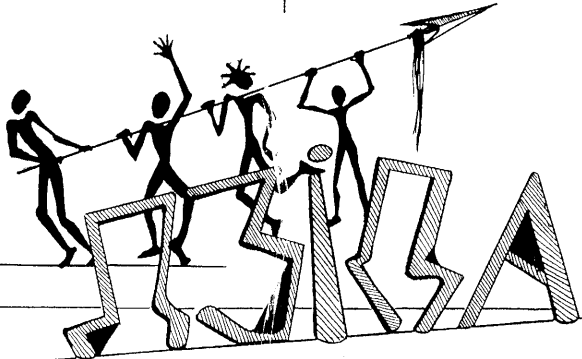
«НЕЙРАДЗЮБЕЛЬ» НЕ ПРЫЕХАЎ

20 лістапада ў Гарадзенскім Доме афіцэраў павінен быў адбыцца канцэрт вядомага менскага гурта «Нейрадзюбель».

Як паведамлялася ў рэкламе - гурт прэзэнтуюе свой новы альбом «Варсінікі ды катышкі». Вялізная прэзэнтацыя гэтага альбому адбылася ўжо ў Менску 16 лістапада.

Але гарадзенскіх прыхільнікаў гэтага гурта чакала здзіўленьне. Як паведамлілі арганізатары «Клас-клуб» зь Менску, адзін з гітарыстаў гэтага гурта зламаў руку і таму прэзэнтацыі пакуль ня будзе, яна пераносіцца на невядомы тэрмін. У касе Дома афіцэраў заявілі, што канцэрт абавязкова адбудзецца ў гэтым годзе, нягледзячы нават на колькасьць слухачоў, якія прыйдуць пасля доўгага чаканьня.

К.Міхельсон

«Тры шрубы» ў Гораднэ

У Гораднэ 5-6 сьнежня ў кінатэатры «Гродна» адбыўся рок-фэст «Тры шрубы». Канцэрт быў арганізаваны гуртом «Jungle X-MAS» пры падтрымцы Гарадзенскай філярмоніі.

Распачаў імпрэзу анархапанк-гурт «Кальян». Выступ гурта можна назваць удалым. Хлопцы загалі, у асноўным, сваю новую праграму. «Пойдзем, хлопцы на вайну», «Радыеактыўны сынг», «Ір савае сонца», «Ска» - гэта толькі частка зь выкананых песьняў.

Гурт-прызыэр «Басовішча-98» глядзеўся на сцэне д'волі прыстойна і зацікавіў ня толькі прысутных глядачоў, але і прэсу. Мо на было ўбачыць, як карэспандэнты южных выданняў робяць здымкі, бяць інтэрвію. Наступным выступоўцам быў гурт «Стары Млын».

Асноўнымі прыхільнікамі гурта зьяўляюцца ПТВшчыкі і, як кажуць, «моладзь з працоўна хрэнаў». Верагодна, што расейскі моўныя сьпэцыялы гурта «Піва-это есло...», «Трусы в полоску» ды іншы камусьці і спадабаліся, але толькі не прыхільнікам беларускай музыкі...

Першы дзень закрыў менскі гурт «Любоў і спорт». Як вядома, у гурце грае знакаміты гітарыст - Алекс Кустоў, таму спэцыфічны хар. горт гэтага гурта вельмі ўражаў. Хацелася б, каб гурт яшчэ некалькі разоў прыехаў у Горадню са сваімі сольнымі выступамі.

Другі дзень - 6 сьнежня - адкрыў death-гурт «MEDEA». Зусім яшчэ моладзь гурт, музыкі якога змянілі ўжо некалькі гуртоў і накірункаў. Непрацяглы выступ гурта пераважыў чытаньнем на беларускай мове купалаўскай паэмы «Курган». (Менавіта гэта азначала ў афішах «сюрпрыз»). Гурт «Hollowed», які граў другім, зьяўляецца гуртом адкрыта ськін'хэадскага напрамку. Усе свае песьні музыкі абавязкова камусьці прысьвячалі, што было вельмі незвычайным. Hard-гурт «Кукулы» зь Менска выступаў у Горадні ўпершыню, і іх выступ трохі абудзіў ужо стомленых слухачоў.

«Тры шрубы» скончыліся... Але канцэрты надалей будуць працягвацца.

Андрэй Мялешка

ІНФАРМАЦЫЙНЫ ВЕСЬНІК ГАРАДЗЕНСКАЕ АРГАНІЗАЦЫІ «МАЛАДОГА ФРОНТУ» ЗЬЯЎЛЯЕЦА НЕПЭР'ЯДЫЧНЫМ ВYДАНЬНЕМ. НАКЛАД 299 АСОБНІКАЎ.

АДРАС ДЛЯ КАНТАКТАЎ: 230003, ГОРАДНЯ-3, А/С 110. E-MAIL: BUNT.HRODNA@USA.NET

ВЕСЬНІК ВYДАЕЦЦА ПРЫ САДЗЕЙНІЧАНЫІ ГА «МАЛАДАЯ ГРАМАДА» І ГА «РАТУША»